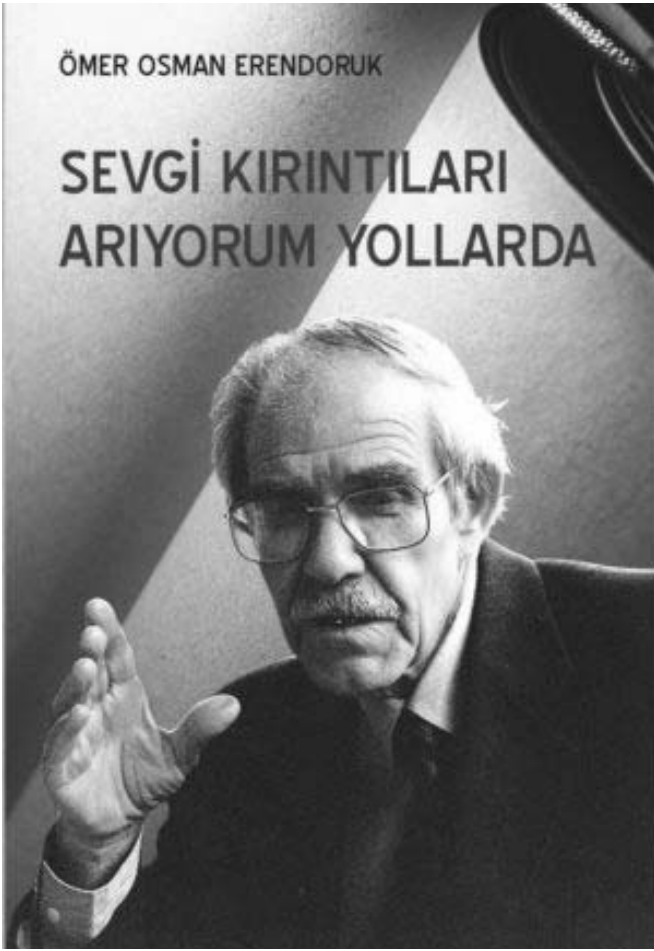

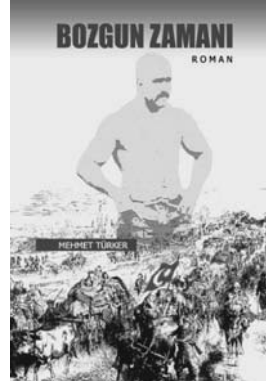
Erendoruk'un hatıraları yayınlandı

Türklük ve Türkçe sevgisini son nefesine kadar yüreğinde yaşatan Ömer Osman Erendoruk'un hatıraları "Sevgi Kırıntıları Arıyorum Yollarda" yayınlandı. Mehmet Türker'in editörlüğünü yaptığı kitap Çağrı Yayınları'nda çıktı.

Son eserini göremeden aramızdan ayrılan koca çınar Ömer Osman Erendoruk'un hatıraları, Çağrı Yayınları'ndan çıktı. Mehmet Türker'in editörlüğünü yaptığı kitap, Ömer Osman Erendoruk'un 21. ve son kitabı oldu. Bulgaristan'da, 60'lı yılların ortalarında yayınlanan ilk iki kitabıyla edebiyat dünyasına adım atan, ancak yasaklanmasına rağmen Türkçe yazmaya devam ettiği için zindan ve sürgünlerle yaşayan Ömer Osman Erendoruk'un, Türkiye'ye geldikten sonra şiir, hikâye, roman, araştırma, piyes, mektuplar ve hatıralardan oluşan yirmi bir kitabı yayınladı. 1989 yılında İstanbul'a yerleşen Erendoruk, hatıralarında, Bulgaristan'da Jivkov dönemini kendisinin de ifade ettiği gibi "Gökyüzünden yağmur yerine nefret yağın, toprağından ot yerine nefret, gazap, kin biten Bulgaristan denilen o cehennem" yazdı. Jivkov'un total-

iter rejimini, mahkûm olduğu Eski Zağra Cezaevi'ni, altı ay kaldığı Belene Ölüm Kampı'nı ve sürgündeki yıllarını, Türkiye'ye adım attığı an yaşadığı mutlu anlarını, Bab-ı Âli'de eserlerini yayınlayacak gazete ve yayınevi bulamayınca çektiği acıyı yazdı. Çok sevdiği ay-yıldızlı bayrağın altında T.C.'nin millî eğitim ordusunun bir neferi olarak öğretmen olduğu ilk günün ilk dersindeki mutluluğunu yazdı. Gazeteci-yazar Mehmet Türker'in dördüncü kitabı "Bozgun Zamanı"da, Çağrı Yayınları tarafından yayınlandı. Bozgun Zamanı'nda Osmanlı'nın Balkanlar'daki beş asırlık hakimiyetinin sona erdiği Balkan Savaşı döneminde Rumeli'deki Müslümanlar'ın yaşadığı trajedi anlatılıyor. Ömer Osman Erendoruk'un hatıraları ve Bozgun Zamanı, Çağrı Yayınları'nın (İstanbul) 0212-222 07 36 nolu telefonundan istenebilir.

Bulgaristan'da kalan haklarımız

1989 yılında Bulgaristan'da komünist sistem çöktüğünde ve Todor Jivkov yönetiminin 1985 yılından beri Türkler üzerinde uyguladığı asimilasyon politikası iflas ettiği belli olduğunda, ilk etapta yalnız Bulgar yönetiminin kovduğu, baskılara, tehditlere boyun eğip Türk'lüğünden ve dininden taviz vermeyip ve uygulamaları bazen hayatı pahasına da olsa yüksek sesle toplum içinde eleştirebilen "baş belası" Türk'ler, daha sonra da korkudan sesini yükseltmemiş fakat yüreğinde Türk'lüğünü ve imanını koruyabilmiş, baskılardan ve zulümden bunalmış olan, kendiliğinden varını yoğunu bırakarak veya elinde taşıyabildiği kadar eşyası ile Bulgaristan'dan kitleler halinde kaçan Türkler anavatan Türkiye'ye sığındılar. Bulgaristan'ın bazı bölgelerinde ise tarım işi ile uğraşan Bulgarlar'ın veya her şeye rağmen geleceğe umutla bakan ve ileride her şeyin yoluna gireceğini düşünen ve bu yüzden kaçmak istemeyen Türklerin sayısının az olması sebebi ile tarlalarda yetiştirilen ürünlerin hasat edilebilmesi için pasaport talebinde bulunan Türk'lere pasaportlar verilmedi. Hasat mevsimi bittikten, kara kış bastırdıktan sonra pasaport-

lar teslim edildi. Türkiye'ye iltica etmek isteyip de 1989 yazında iltica edemeyen bu insanlar, daha sonra insan tacirleri vasıtası ile büyük paralar ödeyerek bir şekilde Türkiye'ye gelmeyi başardılar.

O dönem Türkiye'ye kaçıp gelenler/kovulanlar veya daha önceki dönemlerde Türkiye Cumhuriyeti ve Bulgaristan Cumhuriyeti arasında karşılıklı olarak imzalanan göç anlaşmaları sayesinde Türkiye'ye gelen Bulgaristan Türkleri'nin, Bulgaristan'da çalıştıkları yıllardan doğan sosyal güvenlik hakları (staj) halen daha ödenmemiş olarak Bulgar devletinin kasasında duruyor. 1968 tarihinde Bulgaristan imzalamış olduğu Göç Antlaşması ile bu insanların sosyal güvenlik hakların da ödeyeceğini garanti etmiştir fakat ödemeyi bir türlü yapmamıştır. Bulgar devletinin bu tutumundan dolayı 10-15 sene Bulgaristan'da, 10-15 sene de Türkiye'de çalışmış bir göçmen 30-40 sene çalışmış olmasına rağmen hiç bir yerden emekli olamayıp, keyfi olarak mağdur edilmektedirler.

Bu hakların ödenmemiş olmasında hak sahiplerinin haklarına sahip çıkmamış, konunun takipçisi olmayıp 1989 yılından beri Bulgar Meclisi'ne gönderdikleri temsil-

ANALİZ

ismailsen2@mynet.com

cilerinden hesap sorup, gereğinin yerine getirilmesini istememiş olmaları nedendir? Tabii ki bu sessizliğin nedeni de boşuna değil, insanlarımızın komünist sistemde baskılar altında yetişmiş ve sindirilmiş olmaları ve o dönem devletinden hak talep etmenin, daha önce böyle bir şeye cüret etmiş olanların başına gelenleri gördüklerinden olsa gerek kendisi ve ailesi için bir felaket olduğunu düşünmelerinden kaynaklanıyor.

Sıradan birinin böyle düşünüyor olması gayet tabii, mantıklı ve normal bir şeydir. Normal ve man-

tıklı olmayan ise topluma kendilerini aydın, mücadeleci, hak ve özgürlük savunucusu, dayanışmacı, dernekçi, federasyoncu vs. diye takdim edenlerin de bu şekilde düşünüyor gibi görünmeleri veya gerçekten düşünüyor olmaları.

Başta senelerdir oy verip meclise gönderdiğimiz Hak ve Özgürlükler Partisi'nin (DPS) bu konu ile ilgili yapmış olduğu herhangi bir çalışması yok. Söz konusu parti sorunun çözümü hakkında çalışma yapmadığı gibi, parti yetkilileri eğer var ise, nasıl bir çözüm düşündüklerini de açıklamıyorlar. Aslında sorunu çözmek isteyen için yol çok basit, konuyu yasa taslağı şeklinde meclis gündemine getirmeleri çözüm için yeterli bir nedendir, geri si çorap söküğü gibi gelecektir. Bulgar meclisinin buna "hayır" demesi mümkün değildir.

Ortadaki tek sorun sözde temsilcilerimiz tarafından konunun gündeme getirilmemiş olmasıdır. Staj sorunu hakkında nasıl bir çözüm düşündüklerini açıklamadıkları gibi, konu hakkında senelerdir neden bir çalışma yapmamış olduklarını da açıklayamıyorlar.

Şimdilik bu tutumları ile "- sayın temsilcilerimiz" kasıtlı olarak sorunu çözümsüz bırakıp seçim dönemlerinde sanki bunu sömürü malzemesi olarak kullanmaya niyetliler gibi bir intiba yaratıyorlar kendilerinde...